

Det är i mitt hjärta

En musikal som handlar om evangelisation bland utslagna. Blev inspirerad av David Wilkersson arbete bland narkomaner i New York.

Den är ganska omfattande musikaliskt sett och 2015 tog jag upp arbetet med att arrangera den och lägga upp den bitvis på hemsidan.

Gjord 1977-78.

Namn på personer som sjunger:

Huvudperson: Per

Knarkare: kalle, Pelle, Lena, Anders, Ann, Lasse, Kristina, Linda

Prostituerade: Susanna

Församlingsmedlemmar: Andreas, Johan, Elisabeth, Lars, Maria, Karin, Karl, Ylva, Peter, Margareta, Thomas och Mark

Kör

AKT 1

Scen 1 – I kyrkan

Personer: Per + kör

Per är ensam i kyrkan. Han funderar över den uppgift han har tagit på sig att gå till ungdomarna i hans egen ålder, som håller på med droger och kriminalitet.

Per: Du älskar mig. Du älskar mig. Du älskar mig och jag älskar dig.
Genom att be. Genom att tro. Genom att ge av mig själv till de alla.
De som behöver stöd och en vän i nöd alla dem du ger åt mig.
Som du älskar mig vill jag älskar, vill jag leva, jag vet du ger mig frid.
Som du älskar mig, ska jag älska alla människor.
Som du älskar mig. Som du älskar världen.
Som du älskar alla, så vill jag leva.

Du hör när jag ber. Herre, hjälp mig.
Herre, hjälp mig att tro på dig, på dig.
Som du älskar mig ska jag älska alla människor.
Som du älskar mig. Som du älskar mig.
Som du älskar mig, så vill jag leva.

Du bär min börda och alla mina fel.
Du ger mig glädje i livets hårda spel.
Herre, allt ont som jag gör förlåter du
och du tömmer mig på ont och ger mig frid.

Nu vill jag vandra i dina ljusa spår,
vill följa med dig i vinter och i vår.
Herre led du mina steg så jag går rätt.
Låt mig inte vackla, falla ifrån dig.

Du Herre hör min bön. Du lyssnar när jag ber.
Du Herre svarar mig och leder mig till ro.
Herre led du mina steg så jag går rätt.
Låt mig inte vackla, falla ifrån dig.

Gud om jag tröttnar på vandringen med dig
och regnet faller och kylan täcker mig,
går du ändå ständigt vid min sida och
ändå värmer du och skyddar mig från ont.

Och därför vill jag nu redan tacka dig.

För att du alltid vill vara nära mig.
Herre, led du mina steg så jag går rätt,
låt mig inte vackla, falla ifrån dig.

Kör: Du Herre hör min bön. Du lyssnar när jag ber.
Hör min bön, lyssnar när

Per+kör Du Herre svarar mig och leder mig till ro.
Herre led du mina steg så jag går rätt.
Led du mina steg så jag går rätt
Låt mig inte vackla, falla ifrån dig.
Du bär min börda. Du bär min börda
Du bär min börda. Du bär min börda
Du bär min börda. Du bär min börda
Du bär min börda. Du bär min börda

AKT 1

Scen 2 – Bland narkomanerna

Personer: Per och narkomanerna och de prostituerade

Scenen är en tänkt knarkarkvart där ungdomarna är samlade. Narkomanerna talar om sitt gift och dess verkningar. Per kommer in och talar om Jesu frigörelse. Ungdomarna är skeptiska till en början.

Kalle läser under inledningsmusiken där kören sjunger Aaaa...:

Heroinet är min Herre, mig ska allting fattas
Han låter mig inte få vila på gröna ängar
Han för mig inte till vatten där jag kan finna ro
Han vederkvicker inte min själ
Han leder mig på orätta vägar
för sin egen skull
Jag vandrar i dödsskuggans dal
Jag fruktar allt ont
Ty du är med mig
Dina droger och ditt rökverk
de trösta mig inte
Du bereder för mig ett bord
i mina ovänners åsyn
där du smörjer mitt huvud med oro
och låter min ångest flöda över
Fruktan allenast och krav skola följa mig
i alla mina livsdagar
Och jag ska åter bo i min herres hus,
övergiven.

Kalle: Med silen i blodet så svävar jag bort
från tomhet till tomhet i mörker.
Ett gift mig förvandlar, jag slav för en herre
som följer mig, plågar mig långsamt.
Förutan min herre jag kräks
och jag darrar, förvandlas
från ung man till gammal
och giftet i kroppen mig sakta
besparar ett långt, tryggt och lyckligt liv.

Pelle: Döden kommer sakta, smyger, ingenting den hindra kan.

Lena: Jag vill leva utan giftet i min kropp.

Sopran-solo: Aaaaaa

Under tiden kommer Per in och sjunger:

Per: Kristus gör fri han gör verkligen fri.
Han har gjort mig fri.

Tal

- Kalle: Hej Per. Det var längesen. Hur är livet för dig nu för tiden?
- Per: Ja, det var ett tag sedan vi gick i skolan tillsammans. Jag har det bra.
Hur är det för dig?
- Kalle: Det är väl ingen höjdare precis. Livet har gått lite snett sen vi sågs sist.
Det var ganska kul till en början och jag har fått väldigt många kompisar,
men vi delar på samma problem och börjar bli lite trötta på det, i alla fall
jag. Kan inte tala för de andra. Du har gått med i någon kyrka hörde jag.
Kan det ge nåt och vad menar du egentligen med att "han har gjort mig
fri"?
- Per (sång): Han har gjort mig fri från all synd
och han har fördrag, ja han har fördrag med mig.
Alla kan bli fria.
Alla vill han göra fria.
Alla har en möjlighet att bli verkligt fria.
Tro bara på hans Ord.
- Per+ Han har gjort mig fri....
- Kalle+ Fri, jag vill bli fri...
- Kör: Aaaa...
- Per: Tro och all hans kärlek ska bli er.
Tro, han ger den frid som ni vill ha.
Tro och be en bön om att ni ska bli hans,
bara tro hans ord.
Tro, ni kan bli fria från allt ont.
Tro, han tar det gift ni bär i er.
Tro, ni kan bli fria om ni bara tror,
bara tror hans Ord.
- Anders: Var finns denna kärlek han vill ge?
Var finns denna frihet vi vill ha?
Vad är det du vill att vi ska tro på?
Ord, bara tomma ord.
Hur kan vi befrias från vårt gift?
Hur kan denne Jesus ta vårt gift?
Du, hur ska vi kunna tro på dina ord,
dina tomma ord?
Jag vill bli fri från detta gift som binder min kropp.
Jag behöver inga ord.
Jag vill bara bli fri.
- Per: Men, du måste tro för att bli fri.
Tro på alla dessa "tomma" ord.
Alla kan bli fria, alla har en möjlighet.
Tro hans Ord.
- Susanna: Du säger alla kan bli fria, alla har en möjlighet,
men har du tänkt att kanske inte vi vill bli det du har sagt.
Visst vill ni alla som tar droger få bli fria från det där,

men vi som säljer våra kroppar, vi behöver inte dig.
Tänk dig in i situationen utan jobb och utan lön.
Kroppen ger det vi behöver: peng-ar, sex och mat.
Vi är fria ifrån tider, ifrån fasta löners krav.
Vi är fria i vår levnad trots att det sägs vara fel.

Kalle: Nå, era kroppar de är snygga, men i huvet är ni väck.
Ni fattar inte det han snackar om för det var faktiskt schysst.
Det enda ni kan tänka er är karlar, sång och dunkelt ljus.
Det enda ni kan göra är att släcka karlarnas begär.
Kan ni ge oss fri från giftet? Fri från det som tvingar oss?
Få oss till att slippa sprutorna vi måste ta?
Jag vill inte veta av er eller av det ni vill ge.
Jag vill bara slippa silen slippa allt som tvingar mig.

Jag vill bli fri från allt, jag vill bli fri från allt som tvingar mig,
fri från allt som drar mig ner.
Jag vill bli fri från allt, jag vill bli fri från allt som tvingar mig,
fri från allt som drar mig ner.
Jag vill bli fri.
Mmmm
Jag vill bli fri.
Jag vill bli fri.
Fri
Fri
Fri
Fri
Fri
Fri
Fri
Jag vill bli fri.
Jag vill bli fri.
Jag vill bli fri.
Jag vill bli fri.

Per: Je-sus ger dig frihet.
Han är friheten!
Kom till honom, ta emot
honom i ditt hjärta.
Friheten är ej till för en stund utan blott för hela livet.
Friheten är ej till för en stund utan blott för hela livet.
Jesus ger dig kärlek. Han är kärleken!
Kom till honom, ta emot honom i ditt hjärta!
Kärleken är ej till för en natt utan blott för hela livet.
Kärleken är ej till för en natt utan blott för hela livet.

AKT 1

Scen 3 – Det är i mitt hjärta

Personer: Per samt damkör

Per läser dikten under musiken, utanför ridån mellan scenerna

Per: Det finns bara en plats på jorden där kärleken bor.
Bara en plats på jorden där kärleken gro.
Kom lyssna, kom hör de fagraste orden,
De vackraste, skönaste, ljuva.
Kom lyssna, kom tro de fagraste orden
Där kärleken gro, bara en plats på jorden:
Det är i mitt hjärta.

AKT 1

Scen 4 – Bland församlingsborna

Personer: Per + Andreas, Johan, Elisabeth och Maria samt kör

Scenen är inne i en församlingslokal där församlingens ungdomar har samlats efter ett möte i församlingen. Där talar Andreas om vad han tycker om Pers möte med narkomanerna. Det slutar med att Per uppbragt går därifrån.

Andreas: Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Susanne: Förstör inte vår gemenskap här.
Förstör inte vår gemenskap här.

Andreas: Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Johan: Vi vill bara väl, det vet du att vi vill.
Du förstår nog oss när vi säger du ska inte vara
med dem som vill dra dig i fördärvet.
Du förstår nog oss när vi säger
du kan inte vara med i vår gemenskap
om du är med såna som vill dra dig i fördärvet.

Susanne: Vi vill dig bara väl men ändå
finns det bara tvenne vägar att välja ibland

Andreas: Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Susanne: Förstör inte vår gemenskap här.
Förstör inte vår gemenskap här.

Andreas: Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Andreas, Johan och Susanne:
Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,

såna som inte vi kan lita på.

Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

AKT 1

Scen 5 – Ensam med Gud

Personer: Per + kör

*Scenen är tänkt utomhus i en park, på en parkbänk eller nåt liknande.
Efter mötet med ungdomarna i församlingen är Per nedstämd. Han sitter på en parkbänk och samtalar med Gud.*

Per: Herre, du vet allt jag känner, är.
Du vet allt det jag bär på mig.
Jag vill lämna över bördorna till dig.
Herre kom mitt hjärta trängtar efter dig.
Jag vill alltid vara nära dig.
Få leva i ditt fridsförbund.
Herre, o, jag lider.
Herre, o, jag ber.
Herre, o, jag ber dig: Kom!

Hjälp mig. Herre, hjälp mig.
Hjälp mig, bär min börda.
Herre, jag vill leva.
Lär mig leva rätt.

Hjälp mig. Herre, hjälp mig.
Hjälp mig, bär min börda.
Herre, jag vill leva.
Lär mig leva rätt.

Herre, det känns tomt och hopplösheten
vill mig få att lämna dig.
Jag vill aldrig lämna dig, för allt på jord.
Jag vill aldrig lämna dig. O Jesus, nej.
Hopplösheten känns så väldigt svår.
Jag vet ej varför det känns så.
Hopplöst här jag vandrar vidare med dig.
Vet att alltid du är med.

Hjälp mig. Herre, hjälp mig.
Hjälp mig, bär min börda.
Herre, jag vill leva.
Lär mig leva rätt.

Hjälp mig. Herre, hjälp mig.
Hjälp mig, bär min börda.
Herre, jag vill leva.
Lär mig leva rätt.

En gång ska jag, Herre, möta dig.

Få lämna allt som tynger mig.
Lämna allt mitt eget, lämna allt till dig.
Hoppas att den dagen kommer snart till mig.
Ännu får jag vandra vidare
med dig och allting som du ger.
Jag är trygg för du är alltid nära mig,
ändå vill jag ropa mer:

Hjälp mig. Herre, hjälp mig.
Hjälp mig, bär min börda.
Herre, jag vill leva.
Lär mig leva rätt.

Hjälp mig. Herre, hjälp mig.
Hjälp mig, bär min bör-da.
Herre, jag vill leva.
Lär mig leva rätt.

Kör: Åkalla mig i nöden så vill jag hjälpa dig.
Åkalla mig i nöden och du ska prisa mig. ://:

Per: Tack att du hjälper mig.
Tack att du leder mig.
Tack att du älskar mig.
Tröstar mig, ger mig ro.
Tröstar mig, ger mig tro,
ger mig ock kärleken.

Tack att du hjälper mig.
Tack att du leder mig.
Tack att du älskar mig.
Tröstar mig, ger mig ro.
Tröstar mig, ger mig tro,
ger mig ock kärleken.

Kärlek, denna kärlek som du ger mig.
Den ger mig tro.
Den ger mig hopp.
Den ger mig ro.
Den bär mig upp.
Den ger mig tro.
Den ger mig hopp.
Den ger mig ro.
Den bär mig upp.

Tack att du hjälper mig.
Tack att du leder mig.
Tack att du älskar mig.
Tröstar mig, ger mig ro.
Tröstar mig, ger mig tro,
ger mig ock kärleken.

Tack att du hjälper mig.
Tack att du leder mig.
Tack att du älskar mig.
Tröstar mig, ger mig ro.
Tröstar mig, ger mig tro,
ger mig ock kärleken.

Kärlek, denna kärlek som du ger mig.
Den ger mig tro.
Den ger mig hopp.
Den ger mig ro.
Den bär mig upp.
Den ger mig tro.
Den ger mig hopp.
Den ger mig ro.
Den bär mig upp.

AKT 2

Scen 1 – I kyrkan

Personer: Kalle, Per och två tjejer från församlingen

Scenen är en halvmörk kyrka med levande ljus.

Per och två tjejer från församlingen sitter i ena ändan av kyrkan och samtalar i låg ton. Narkomanen Kalle kommer in i kyrkan som i övrigt är tom. Kalle går fram i kyrkan och tänker högt. Han delger sitt tvivel och ber om svar. Efter hand kommer Per fram till Kalle med de två tjejerna, med svar till Kalles hjälp.

Kalle: Min längtan är, min längtan är för stor för att bli trodd.
Min längtan är, min längtan är för mörk för att bli sedd.
Uti ett mörker, tomt och kallt, jag lever tyst mitt liv.
En längtan gömd, men stark, mitt liv ej mening ger.

Vad gör jag här? Vad finns det här? Är alla ord en lögn?
De frågorna jag ställer mig, var finns det svar på dem?
Finns svaret här? Finns kärleken? Finns nån jag ej kan se här?
Finns det en Gud som hör mina ord? Finns friheten?

Ger ord och fraser kraft och frihet?
Ger bön den ro jag vill ha?
Ger Gud mig fri från ont jag äger?
Ger Gud mig ett helt nytt liv?
Jag kan ge om blott jag hade nåt att ge.
För jag vill ha igen, friheten från det som tvingar mig.

Ger livet mer än jag fått motta?
Ger döden nytt liv igen?
Ger solen ljus och dagen mening,
för att nån skapat det så?
Jag kan ge om blott jag hade nåt att ge.
För jag vill ha igen, friheten från det som tvingar mig.

Nu står jag här med mina frågor
och undrar: var finns det svar?
Här är så tyst, här verkar öde,
men jag vill höra ett svar.
Jag kan ge om blott jag hade nåt att ge.
För jag vill ha igen, friheten från det som tvingar mig.

Ett ord, en bön, en fattig tro.
Allt verkar va' så svårt.
En liten glimt av friheten
som syns så långt från mig.
Hjälp mig att finna. Hjälp mig tro!
Hjälp mig en liten stund.
Jag vill dock be. Jag vill, men kan jag, kan jag det?

Hjälp mig bygga mitt liv, inte som jag nyss byggt.
Hjälp mig bygga ett helt nytt liv.
Jag vill söka det liv som kan göra mig fri
från det gift som jag ständigt bär på.
Vill du bygga mitt liv?
Vill du forma en tro?
Vill du hjälpa mig ur allt elände?
Finns du här svara mig. Jag vill komma till dig.
Om du finns, visa att du lever.

Per: Kom till mig ni alla som är tyngda av bördor...
Tjejerna: Herren kallar dig att komma till honom...
Kalle: Finns det någon mer här än jag, i denna tomma kyrka?
Finns det någon jag inte kan se, i denna tomma kyrka?
Finns det någon mer här än jag, i denna tomma kyrka?
Finns det någon jag inte kan se, i denna tomma kyrka?

Per och tjejerna: Han kan ge kärlek, han kan ge frihet,
han tar din börda och ger dig vila.
Kalle: Jag vill ha den kärlek som jag hört ska finnas här.
Att det också finns en frihet som ska finnas här, finnas här.

Kalle: Har du svaret på frågor som jag ställer i denna kyrka?
Men här är öde, har svårt för att tro att nån kan ge mig svaret.
Per: Jesus är svaret på de frågor du har.

Per och tjejerna: Han som du söker finns här. Han finns här.
Han hör din bön. Han vill ge dig sin frid.
Kalle: Det jag söker, kanske finner, kanske tar emot.
Om jag bara vågar fråga: vad är meningen med ett liv?
Meningen med ett liv?
Det jag söker, kanske finner, kanske tar emot.
Om jag bara vågar fråga: vad är meningen med ett liv?
Meningen med ett liv?
Per och tjejerna: Han som du söker finns här. Han finns här.
Han hör din bön. Han vill ge dig sin frid.
Han kan ge kärlek, han kan ge frihet,
han tar din börda och ger dig vila.

Kalle: Jag vågar inte ta emot det.
Jag vågar inte tro att det är sant.
Vad ska jag göra?
Vad ska jag tro?
Vem kan mig höra?
Vem kan ge mig frid?
Per: Vad är det som du inte vågar ta emot?
Vågar inte vad?
Han som du söker finns här. Han finns här.
Han hör din bön. Han vill ge dig sin frid.
Han som du söker finns här. Han finns här.

Han hör din bön. Han vill ge dig sin frid.

Kalle: Hjälp mig finna det jag söker, det jag känner finns mig nära.
Aldrig har jag känt vad jag nu känner, smärtan i mitt bröst som bränner.
Hjälp mig finna det jag söker, det som ropar i mitt hjärta.
Jag vill gärna tro om det nu finns nånting som jag kan tro på.
Hjälp mig finna det jag söker, det jag känner finns mig nära.
Jag kan bara inte fatta vad det är jag söker här.

Per: Jesus är svaret på de frågor du har.
Jesus du söker.
Tro på hans ord.
Han ska dig leda.
Tro på hans ord.
Som du älskar mig vill jag älska,
vill jag leva, jag vet du ger mig frid.
Som du älskar mig,
ska jag älska alla människor.
Som du älskar mig.
Som du älskar världen.
Som du älskar alla,
så vill jag leva.

Du hör när jag ber.
Herre, hjälp mig.
Herre, hjälp mig att tro på dig, på dig.
Som du älskar mig
ska jag älska alla människor.
Som du älskar mig.
Som du älskar mig.
Som du älskar mig,
så vill jag leva.

AKT 2

Scen 2 – Hemma hos Lena

Personer: Kalle, Lena och de andra narkomanerna i ungdomsgänget.

Ungdomarna i knarkargänget samlas hemma hos Lena som har en sliten lägenhet med dålig soffgrupp, få stolar och bord.

Kalle berättar om sin omvändelse och de andra ber honom om hjälp.

Kalle: Tron har blivit verklighet, jag tror nu och jag vet
att allt han sa var sant.
Prova ni och gör som jag kom lyssna till den
verklig-et jag själv fått se.
Det är sant att Han lever i mitt hjärta
och att Han ger mig av den kärlek Han vill ge,
han vill ge om ni bara själva vill.
Sök och ni ska finna det jag funnit vara sant.
Det jag känner i mitt hjärta. Aaaaa...
Ta emot allt Han vill ge och tro som jag nu tror
följ med och låt oss be.

Jag trodde det var lögn och fantasier
att någon som var död fick liv igen.
Men nu jag vet och känner av Hans närhet
och jag vet att all-tid Han är nära mig.
Tag emot vad Han bjuder er.
Tag emot av Hans kärlek,
den kärlek som Han ger, Han ger...

Lena: Tror du som du har sagt vill vi också tro bara visa oss.
Vi kan inte vara förutan dig.
Vi behöver nån som kan leda oss.
Det måste hänt nånting, som jag inte vet,
någon hemlighet har nog öppnat sig.
Vi behöver dig. Vi behöver nån som kan ge oss svar.

Pelle: Säg oss varför det känns så och varför det är så,
det måste va' nåt fel!
Aldrig har det vart så här, jag undrar vad det är.
En känsla av nånting.
Är det, det som känslan i oss vill säga
att det finns någon som vi inte ser, men känner ändå.
Är det Jesus eller vad?

Kalle: Gud vill att vi ska ta emot det Han oss ständigt ger
om vi bara tror på Honom.
Tror. Vi vill att Han gör oss fria, att Han ger oss ro,
om bara vi vill tro.
Min Herre allt känns tomt och allt är mörker.

I mitt bröst det ropar: "Jag vill be för-låt".
Förlåt min otro alla mina synd-er.
Herre rena mig från allt som står mot min tro.
Nu ber jag Herre Dig att komma nära,
komma in i våra liv och ge oss ro.
Ty av din frid vi leva vill för alltid.
Herre, låt oss all-tid få vara nära Dig.

Kom hör min bön, den bön jag ber att aldrig,
aldrig ska jag svika Dig och allt Du ger.
Nej, Herre, lär mig tjäna Dig och för mig
Herre ut dit du vill att jag ska vara med.

Lena: Jag vill tro!
Pelle: Jag vill tro!
Ann: Jag vill tro!
Lasse: Jag vill tro!
Alla: Ge oss tro! Ge oss ro.
Pelle: Vi behöver frid och ro.
Ge oss Herre av den tro.
Av den tro du vill oss ge.

AKT 2

Scen 3 – Bilda grupp

Personer: Per, Kalle och de andra narkomanerna

Scenen är nu hemma hos Per som har en fin lägenhet dit ungdomarna i knarkgruppen kommer för att be om svar och hjälp. De beslutar sig för att bilda en ny grupp för omvända narkomaner samt att gå med i Pers församling. Scenen börjar med att Per är hemma ensam.

Per: Som du älskar mig vill jag älska,
vill jag leva, jag vet du ger mig frid.
Som du älskar mig,
ska jag älska alla människor.
Som du älskar mig.
Som du älskar världen.
Som du älskar alla,
så vill jag leva.

Det knackar på dörren och de i knarkgänget som blivit omvända kommer in.

Kalle: Vi funnit en tro som leder oss fram,
till frihet och ro, men hjälp oss.
Den frihet vi fann var svår nog att gå,
vårt gift ej försvann och plågorna.
Kan du ge svar på frågorna?
Gör Herren fri från plågorna?
Ja, vi behöver undervisning.
Lär oss nu att tro och lär oss förstå,
så vi kan nå ut till andra.
Till dem som Gud vill att vi ska gå till.
Till alla som vill bli fria.
Lär oss förstå den friheten.
Lär oss och hjälp oss söka den,
för vi behöver undervisning.

Per: Den frihet ni fått är tro utan mått,
är kärlek, är hopp i Jesus.
De svar ni vill ha får ni varje dag
när ni läser av Guds Bibelord.
Herren vill ge er alla svar,
inte direkt, men alltid svar
om ni vill öppna er för svaren.
Då ska ni förstå den mening Gud har
med er och ert liv och plågorna.
Ert liv kan bli ljust om det synes mörkt.
Er natt har nu snart försvunnit.
Morgonens rodnad syns i bön,
dagarnas ljus i Bibelns ord.

Be nu och läs, Han ger er svaren.

Per: Herre livet känns svårt.

Damkör: Herre, livet är hårt.

Per: Herre, allt syns så grått.

Damkör: Åhhh hjälp oss.

Per + damkör: Led oss Herre med ditt Ord.

Låt oss samlas vid ditt bord.

Låt oss se ljuset.

Kalle läser under musiken där kören sjunger Aaaa...:

Kalle: Herren är min herde, mig skall intet fattas,
han låter mig vila på gröna ängar;
han för mig till vatten där jag finner ro,
han vederkvicker min själ;
han leder mig på rätta vägar,
för sitt namns skull.
Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig; din käpp och stav,
de trösta mig.
Du bereder för mig ett bord
i mina ovänners åsyn;
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över.
Godhet allenast och nåd
skola följa mig i alla mina livsdagar,
och jag skall åter få bo i Herrens hus,
evinnerligen.

Med Jesus i blodet så leds jag nu fram
från insikt till insikt i ljuset.
En tro mig förvandlar, jag barn till en Herre
som leder mig tryggt på min vandring.
Förutan min Jesus mitt liv intet värt
förvandlar mitt ljus till ett mörker
Med Jesus i kroppen mig stilla
besparar ett kort och ett olyckligt liv.

Pelle: Livet kommer stilla, smyger ingenting det hindra kan.

Lena: Jag vill leva, med min Jesus i min själ.

Kalle: Med Jesus i blodet så leds jag nu fram
från insikt till insikt i ljuset.

En tro mig förvandlar, jag barn till en Herre
som leder mig tryggt på min vandring.
Förutan min Jesus mitt liv intet värt
förvandlar mitt ljus till ett mörker
Med Jesus i kroppen mig stilla
besparar ett kort och ett olyckligt liv.

Per: Kristus gör fri, han gör verkligen fri.

Per + Kalle: Kristus gör fri, han gör verkligen fri.

Han har gjort mig fri!
Han har gjort mig fri!
Han har gjort mig fri!
Han har gjort mig fri!

AKT 3

Scen 1 – Postludium efter gudstjänsten

Personer: Per, Andreas, Johan, Elisabeth, Maria och övriga i församlingens ungdomsgång.

Scenen är i slutet av gudstjänsten där församlingen lyssnar till postludiet. Sedan går de över till församlingslokalen där scen 2 utspelar sig.

AKT 3

Scen 2 – I församlingslokalen

Personer: Per, Andreas, Johan, Elisabeth, Maria och övriga i församlingens ungdomsgång.

Scenen är i församlingslokalen. Per försöker få med det nya omvända knarkgänget till ungdomsgänget i församlingen men Andreas säger blankt nej och förmanar ännu en gång Per. Församlingens ungdomsgång lämnar Per ensam på scenen.

Andreas: Hej igen, min vän, vad gör du här?
Vi trodde att du gått din väg och blivit kär i någon
som ej själv velat komma till oss och dela
den gemenskap vi har tillsammans.
Jo, vi har det bra, en fin gemenskap och
vi har fått det bra, fått ny lokal där vi kan
träffas varje gång vi ska ha möte
för att be och sjunga och ha gemenskap.
Kom också du till oss,
men tag inte med dig folk som väcker anstöt.
Du förstår nog oss, vi måste stå på god fot
med kyrkoråd och fullmäktige.
Det förstår du väl? Det förstår du väl?

Mår du bra, min vän? Är allt okej?
Vi undrar bara lite grann av det som hänt med gänget
Dem du brukar att vara tillsammans med vad
har du gjort med dem? Snälla svara!
Kom ej här och säg att de är kristna, för de
är ju inte här med dig i kyrkan.
Allting verkar inte klokt och vi vill inte
ha med knarkargång i en fin gemenskap.
Här är allting bra, men tag inte med dig dem,
de väcker anstöt.
Du förstår nog oss, vi måste stå på god fot
med kyrkoråd och fullmäktige.
Det förstår du väl? Det förstår du väl?

Per: Jag vill helst inte svara på allt du dömer ut.
Ty Gud allena är den som dömer till slut.
Och vad ska jag då säga om allt du säger här.
Älskar du min Jesus, har du själv Honom kär?

Andreas: Vad är det som du säger?
Du dömer själv just nu.
Allt som du säger till mig,
är väl bara en ploy.
Har du blivit som dem som
ej kan va utan gift?

Har du ock börjat knarka?
Nåväl gå din väg!

Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Elisabeth: Förstör inte vår gemenskap här.
Förstör inte vår gemenskap här.

Andreas: Du är med i vår gemenskap här
och vi vill att du ska vara med oss.
Nu vi hört du är med andra gäng,
såna som inte vi kan lita på.

Johan: Vi vill bara väl, det vet du att vi vill.
Du förstår nog oss när vi säger du ska inte vara
med dem som vill dra dig i fördärvet.
Du förstår nog oss när vi säger
du kan inte vara med i vår gemenskap
om du är med såna som vill dra dig i fördärvet.

Maria: Vi vill dig bara väl men ändå
finns det bara tvenne vägar att välja ibland.

AKT 3

Scen 3 – Ensam med Gud...igen

Personer: Per + en röst i mörkret (prästen i församlingen)

Scenen är i kyrkan samma som i Akt 2 scen 1. Det är mörkt och tomt i kyrkan, prästen i församlingen sitter själv i mörkret i andra ändan av kyrkan. och Per är vid altaret och ber. Rösten i mörkret (prästen i församlingen) svarar honom.

Per: Livet är hårt.
Livet är tungt.
Allt är så svårt, varför måste det vara så?
Åhh, ingenting går som jag vill.
Aldrig någon ro, aldrig någon frid.
Är du här Gud?
Finns du hos mig?
Jag längtar, Gud, efter din närhet.
Aaa

Herre, du vet allt jag känner, är.
Du vet allt det jag bär på mig.
Jag vill lämna över bördorna till dig.
Herre kom mitt hjärta trängtar efter dig.
Jag vill alltid vara nära dig.
Få leva i ditt fridsförbund.
Herre, o, jag lider.
Herre, o, jag ber.
Herre, o, jag ber dig: Kom!

Herre, det känns tomt och hopplösheten
vill mig få att lämna dig.
Jag vill aldrig lämna dig, för allt på jord.
Jag vill aldrig lämna dig. O Jesus, nej.
Hopplösheten känns så väldigt svår.
Jag vet ej varför det känns så.
Hopplöst här jag vandrar vidare med dig.
Vet att alltid du är med.

Rösten i mörkret: Längtan, en väntan på den du vill
ska komma och ge dig till en önskan,
en dröm om lycka,
en längtan så djup, så stark.
Till någon, till någon du håller av,
till någon förut-an krav på allt,
det du vill ge och allt det du vill få.
Ditt sökande ska ta slut, din längtan ska blomma ut.
Din väntan är snart nog slut.
Den måste vara, måste blomma ut.

Per: Mänskor, de längta till mänskors ord.
 De längtar sig från den jord,
 som inte kan ge dem kärlek,
 de längtar till nån som kan.
 De söker, de söker och ska så få.
 Det blir ändå sist vi två
 som kan ge längtan fullhet,
 väntan fylld av: "Jag älskar dig".
 "Jag älskar dig."

AKT 4

Scen 1 – Hos Lena med knarkargänget

Personer: Per + knarkargänget

Scenen är åter hemma hos Lena. Lägenheten ser nu fin ut. Per kommer dit och berättar om sina problem med församlingen och om att knarkargänget inte är välkomna till församlingen. De funderar ut ett sätt och kommer överens om att endast kärleken an segra.

Alla: Jag vill lyfta mina händer.
Jag vill prisa ditt namn.
Jag vill prisa dig.
Jag vill lova dig.
Jag vill lova ditt namn.
Jag vill lyfta mina händer.
Jag vill prisa ditt namn.
Jag vill prisa dig.
Jag vill lova dig.
Jag vill lova ditt namn.
Alltid ska jag lova dig.
Alltid ska jag lova dig.
Alltid ska jag lova dig,
du ger frid, du ger ro.

Alltid ska jag lova dig.
Alltid ska jag lova dig.
Alltid ska jag lova dig,
du ger frid, du ger ro.

Per: Han ger mig ro, ger mig ro.
Mmm ger mig ro, ger mig ro, ger mig ro
ger mig ro, ger mig ro.
Han ger mig frid, ger mig frid.
Mmm ger mig frid,

Kalle: Har det gått bra?
Berätta hur det är, med dina vänner, dem du håller kär.
Får vi va med i den gemenskapen?
I din församling, i din kyrka än?
Förr var vi samhällets olycksbarn.
Utstötta dömda till för tidig dom.
Men så kom Jesus, tog vår synd på sig.
Nu är vi fria, redo att gå med
i din församling, är vi välkomna?
Och till din kyrka, får vi komma dit?
För vi behöver tröst och stöd
av dem alla tillsammans i gemenskapen.

Per: O Jesus min.
O Jesus min.
Var o Herre finns svar?
O Jesus min.
O Jesus min.
Herre allt verkar så svårt.
Allt syns så hårt.

Herre är din vilja så,
är allt mitt eget synd så rena
mig o Herre från all synd
och gör mig tom
och låt din vilja ske med mig.
O Jesus min.
O Jesus min.
Herre visa din väg.
Den väg jag ska gå.
Den väg du vill, Herre,
visa mig den och jag ska gå,
och jag ska gå, och jag ska gå.

Vad ska jag säga?
Allting verkar tomt.
Vad kan jag göra?
Allt syns mörkt, allt är dött.
Allt verkar hopplöst.
Ingenting är klart
Allting är tomhet, ingenting går min väg.

Mänskor är för dem, inte vad de är,
bara hur de är och hur de ser ut.
Mänskor är för dem, inte vad de är,
bara vad de gör och hur de gör det.
"De som slåss är onda.
De som ljuger lögnare.
De som själ är tjuvar.
De som svär är ondare.
Mänskor är som mänskor syns.
Mänskor är som de ser ut",
säger de...
"De som slåss är onda.
De som ljuger lögnare.
De som själ är tjuvar.
De som svär är ondare.
Mänskor är som mänskor syns.
Mänskor är som de ser ut",
säger de...
Ingen kan väl döma någon enda människa?
Gud allena är den ende som döma kan.
Och de har inte sett er som människor
sett er som hans barn.

Er som hans barn.
Salig är den som tror utan att se. Aha.
Salig är den som tror utan att se. Aha.
Salig är den som tror utan att se. Aha.
Salig är den som tror utan att se. Aha.
Per + Lena Salig är den som tror utan att se. Aha.
Salig är den som tror utan att se. Aha.

Lena fortsätter sjunga: Salig är den...

Per: Rättfärdighet från Gud består däri
av tro till tro, av tro till tro.
Så är ock skrivet den rättfärdige
ska leva av tro, leva av tro.
Rättfärdighet från Gud består däri
av tro till tro, av tro till tro.
Så är ock skrivet den rättfärdige
ska leva av tro, leva av tro.

Ni är inte välkomna i min församling än.
De kan inte tro att ni har ändrats.
Jag vet inte vad vi då kan göra.
Ni är ni och vem kan ändra det?

Kalle: Det är svårt hur ska vi hitta lösning på det här?
Vi kan inte låtsas vara kristna.
Vi kan inte låtsas vara kristna.
Vi kan inte låtsas det vi är.

Lena: Snälla ni vad ni är dumma, jag kan ge er svar.
Jag kan ge er svar på era frågor.
Det vi har det har vi mitt ibland oss.
Det han ger och vi får dela med
och visa vi är kristna.
Kärleken! Kärleken!
Kär-lek utan gräns ger han ju till oss.
Kär-lek utan gräns den ska vi ge var-ann.

Ann: Kärlek utan gräns ger han ju till oss.
Kärlek utan gräns den ska vi ge varann.

Pelle: Älska så din nästa såsom du älskar dig själv!
Älska så din nästa såsom kristna gör!
Kärleken han ger till oss.
Kärleken som vi ska ge.
Ge varann.
Älska så din nästa såsom du älskar dig själv!
Älska så din nästa såsom kristna gör!
Kärleken han ger till oss.
Kärleken som vi ska ge.
Ge varann.

Lena: Kärleken har inga gränser.

Kärleken har inga ord.
Den finns här och ger,
den finns här det sker
under med dem som öppnar hjärt-at åt den.

Per: För jag vet bara en plats på jorden
där kärleken gror,
bara en plats på jorden
där kärleken bor.
Kom lyssna, kom hör
de fagraste orden.
De vackraste skönaste, ljuva.
Kom lyssna, kom tro
de fagraste orden.
Där kärleken gro
bara en plats på jorden:
Det är i mitt hjärta.
För jag vet bara en plats på jorden
där kärleken gror,
bara en plats på jorden
där kärleken bor.

Kör: Kom lyssna, kom hör
de fagraste orden.
Där kärleken gro
bara en plats på jorden:
Det är i mitt hjärta.

AKT 4

Scen 2 – I församlingen

Personer: Alla

Församlingen har ett möte som handlar om att man inte ska döma sina medmänniskor. Per kommer plötsligt in med ungdomarna från knarkargänget och ungdomarna i församlingen förstår att dömandet också handlar om dessa ungdomar som blir välkomnade i församlingens ungdomsgrupp.

Andreas och församlingsgruppen: Döm inte, döm inte, vem du än är.
Döm inte, döm inte, vem du än är.
Ty därmed att du dömer en annan fördömer du dig själv.
Efter-om du, du som dömer den andre själv handlar på samma sätt.
Döm inte, döm inte, vem du än är.
Döm inte, döm inte, vem du än är.
Ty därmed att du dömer en annan fördömer du dig själv.
Eftersom du, du som dömer den andre själv handlar på samma sätt.

Andreas: Nu ska vi lära oss att leva.
Nu ska vi lära oss att vara.

Johan: Att leva som kristna, att leva såsom
Johan + kör: han levde och göra som han bad oss
att göra.

Karin: Jag ger mitt liv i tron på Gud.
Jag ger mitt liv för kärleken
den som han vill att vi ska ge till andra.

Maria: Jag ger mitt liv
Karin: Jag ger mitt liv

Karin + Maria: Jag ger mitt liv åt Gud.

Karl: Vi måste ta emot hans kärlek.

Peter: Vi måste ta emot hans ord.

Ylva: Vi måste lära oss att älska.

Lars: älska min nästa som mig själv.

Andreas och församlingsgruppen: Ty därmed att du dömer en annan

fördömer du dig själv.
Eftersom du, du som dömer den andre
själv handlar på samma sätt.
Döm inte, döm inte, vem du än är.
Döm inte, döm inte, vem du än är.
Ty därmed att du dömer en annan fördömer du
dig själv.
Eftersom du, du som dömer den andre
själv handlar på samma sätt.

Peter: Jag vill ge av hans kärlek.

Församlingsgruppen: Vi ska ge hans kärlek och hans ord.

Ylva: Jag vill ge av hans ord.

Peter: Jag vill ge den kärlek

Ylva: som ej självisk är.

Johan: Jag vill ge av min tro.

Församlingsgruppen: Vi ska ge hans kärlek och hans ord.

Elisabeth: Jag vill ge av min tro.

Johan: Jag ska så ge kärlek

Elisabeth: som ej självisk är.

Maria: Jag vill ge av hans kärlek.

Församlingsgruppen: Vi ska ge hans kärlek och hans ord.

Thomas: Jag vill ge av hans ord.

Maria: Jag vill ge den kärlek

Thomas: som ej självisk är.

Maria: Jag vill ge av min tro.

Församlingsgruppen: Vi ska ge hans kärlek och hans ord. Vi ska ge den kärlek
som ej självisk är.

Thomas: Jag vill ge av min tro.

Maria: Jag ska så ge kärlek

Thomas: som ej självisk är.

Andreas: Jag vill ge hans kärlek.

Jag vill ge hans ord.

Jag ska ge av den frid som ej söker sitt eget.

Den vill jag ge.

Ja. Jag ska ge av den frid som ej söker sitt eget.
Den vill jag ge.
Ja. Jag ska ge av den frid som ej söker sitt eget.
Den vill jag ge.
Ja. Jag ska ge av den frid som ej söker sitt eget.
Den vill jag ge.
Jag vill.

Kärleken är tålig och mild.
Kärleken avundas inte.
Kärleken förhäver sig ej,
den uppblåses inte.
Den är evig.

När kören börjar sjunga kommer Per in med "knarkargänget" och sjunger med kören.

Kör: Kärleken är tålig och mild.
Kärleken avundas inte.
Kärleken förhäver sig ej,
den uppblåses inte.
Den är evig.

Per + kör: Kärleken är tålig och mild.
Kärleken avundas inte.
Kärleken förhäver sig ej,
den uppblåses inte.
Den är evig.

Per: Den kärleken finns.
Den kärleken finns hos Jesus.
Han är svaret.
Han är livet.
Han är kärleken.

Kalle: Kärleken vi ska ge varann.
Kalle + Per: Den ska ej söka sitt eget.
Den ska tro och hoppas allting
och uthärda allt, ty
den är evig.

Kör: Den kärleken finns.
Den kärleken finns hos Jesus.
Han är svaret.
Han är livet.
Han är kärleken.
Kärleken ska aldrig förgås,
gör då så som han dig bjuder,
utan den är du ingenting,
så älska din nästa och få evigt liv, ty
kärleken finns.
Den kärleken finns hos Jesus.

Han är svaret.
Han är livet.
Han är kärleken.
Han är kärleken.
Han är kärleken.

Per: Nu ska vi lära oss att leva.
Nu ska vi lära oss att vara.

Kalle: Vi vill va' med er gemen-kap här
och vi vill att ni ska vara med oss.
Dock vi hört ni är ett sådant gäng,
sådant som inte vi kan lita på.

Andreas: Ni kan lita på oss.

Jag hade fel, det ser jag nu när jag ser er.
Jag hade fel, det ser jag nu när jag ser er.

Per: Salig är den som tror utan att se. Aha.....

Per fortsätter att sjunga detta. Under tiden sjunger Andreas:

Andreas: Jag hade fel, vi ska ej döma någon människa, nån människa.
Så låt oss gå tillsammans och vara tillsammans
och dela gemenskapen.
Jag hade fel, vi ska ej döma någon människa, nån människa.
Så låt oss gå tillsammans och vara tillsammans nu.
Här, tag min hand.

AKT 4

Scen 3 – Epilog

Personer: Alla

Scenen är tänkt som ett församlingsmöte med alla ungdomarna. Nu vänder vi oss ut mot publiken, församlingen och ger några tankar om församlingsgemenskap och vårt ansvar till våra medmänniskor i vår närhet, men också ut mot världen.

Per + kör: Vi skall ha gemenskap och sjunga med varann.
Få klappa våra händer mot väggar och mot golv.

Damkör: Händer det med händer att vi slår nån nångång,
Manskör: då säger Je-sus så till oss:
Damkör: "Nu ska ni höra på"

Per + kör: Du skall älska din nästa
tyda allt till det bästa.
Ta och sjung med varandra.
Sjung. Jag är ju ibland er och
jag är Kärleken".

Kalle: När vi är tillsammans och ber nån liten stund.

Andreas: Då känns det kanske tröttsamt...
"Nu kommer snart John Blund".

Lena: Glömmer helt att be för dem
som behöver hjälp.

Manskör: då säger Je-sus så till oss:
Damkör: "Nu ska ni höra på"

Lena + kör: Du skall älska din nästa
tyda allt till det bästa.
Ta och sjung med varandra.
Sjung. Jag är ju ibland er och
jag är Kärleken".

Kalle: Tänk vad det är konstigt att alltid ensam gå,
att aldrig känna någon och aldrig vänner få.

Per: Tänk vad det är otäckt att se nån ensam gå,

Andreas: men aldrig våga ropa så:

Kalle, Per + Andreas: "Nu kan du vän-ner få."

Kalle, Per, Andreas + kör: Du skall älska din nästa

tyda allt till det bästa.
Ta och sjung med varandra.
Sjung. Jag är ju ibland er och
jag är Kärleken".

Nu kommer delen där den kristna tron ifrågasätts av några kritiska röster (duett)

Kritiska röster: Varför måste vi då tro på Jesus Kristus?
Vi klarar oss själva utan hjälp.
Vi vill leva våra liv och vara fria.
Ingen kan väl ändra det som sker?

Per: Jesus lever för att ge liv åt alla döda.
Jesus lever för att ge kraft åt alla tröt-ta.
Tag emot den tro som han ger och som
ska ge er liv, evigt liv, evig frid och evig glädje.

Kritiska röster: Men vad rör det mig om Jesus ännu lever?
Kan en tro förändra våra liv?
Att få evigt liv vad rör det mig?
För jag har nog av det liv som jag lever nu.

Kalle Varför lever jag? Varför finns allting, jag undrar.
Varför denna död? Vad är meningen med vårt liv?
Finns det svar på det, finns det svar på alla frågor.
Jesus har ett svar och en tröst i alla plågor.

Kritiska röster: Detta verkar lätt, det vill jag gärna prova.
Prova för att se om det kan gå.
Hoppas bara vi får chans att vara lika
er i eran tro, med eran Gud.

Kör: Jesus du söker. Tro på hans ord.
Han ska dig leda. Tro på hans ord.
Tro på hans ord.
Jesus du söker. Tro på hans ord.
Han ska dig leda. Tro på hans ord.

Andreas: Vi är nu alla syndare men,
Jesus har ändå gjort oss frikända.
Han gjorde det av kärlek till oss.
Han renar oss ifrån all synd.

Alla: Halleluja, Halleluja, Halleluja, Halleluja
Halleluja, Halleluja, Halleluja, Halleluja

Kör: Om vi bekänner våra synder,
så är han trofast och rättfärdig.
Att han förlåter våra synder
och renar oss ifrån all orättfärdighet.

Alla: Halleluja, Halleluja, Halleluja, Halleluja
Halleluja, Halleluja, Halleluja, Halleluja

AKT 4

Scen 4 – Gå ut

Personer: Alla

Scenen är tänkt som ett församlingsmöte med alla ungdomarna. Nu vänder vi oss ut mot publiken, församlingen och ger några tankar om församlingsgemenskap och vårt ansvar till våra medmänniskor i vår närhet, men också ut mot världen. Nu riktas uppmärksamheten mot församlingen/publiken.

Lars: Skänk en slant till Lutherhjälpens hjälpmisson.
Skänk en slant och känn att bördan den blir lätt.
Den blir lätt för portmonnän,
den blir lätt för andras knän som slipper
slita mer för alla slantar små.

Kalle: Skänk en slant till Lutherhjälpens hjälpmisson.
Skänk en slant och känn att bördan den blir lätt.
Den blir lätt för portmonnän,
den blir lätt för andras knän som slipper
slita mer för alla slantar små.

Kör: Vi börjar kvällen med att trycka på en knapp.
Först hör man en röst, sen ser man en bild.
Nu ska alla vara tysta och sitta still.
För nu berättar dom i teveaktuellt om en ny svält.

Blandat tal: "Nu svälter dom i Etiopien....."

Per: Åhh nu igen, de har väl ingen mat,

Per + kör: men ta en kaka till, den är så god,
ja, ta en kaka till den är så god.

Andreas: Skänk en slant till Lutherhjälpens hjälpmisson.
Skänk en slant och känn att bördan den blir lätt.
Den blir lätt för portmonnän,
den blir lätt för andras knän som slipper
slita mer för alla slantar små.

Johan: Skänk en slant till Lutherhjälpens hjälpmisson.
Skänk en slant och känn att bördan den blir lätt.
Den blir lätt för portmonnän,
den blir lätt för andras knän som slipper
slita mer för alla slantar små.

Per: Älska era fiender, gör gott mot dem
som hatar er.
Välsigna dem som förbannar er.
Bed för dem som misshandlar er.

Andreas: Älska era fiender, gör gott mot dem
som hatar er.
Välsigna dem som förbannar er.
Bed för dem som misshandlar er.

Kalle: Allt vad ni vill att människor ska göra eder,
det ska ni ock göra dem. Mmm
Allt vad ni vill att människor ska göra eder,
det ska ni ock göra dem. Mmm

Kör: Vi slutar kvällen med att trycka på en knapp,
Men än hörs en röst och än syns en bild.
När ska all denna svälten ta ett slut?

Vi slutar kvällen med att trycka på en knapp,
det surrar till och sen blir det svart,
kvällen har vart, sträcker på benen
och säger god natt.

Direkt när kören sjunger "god natt" släcks alla ljusen på scenen så det blir helt svart.

AKT 4

Scen 5 – Avslutning

Här deltar alla och avslutar musikalen med öppen ridå. Alla står tillsammans.

Per: Kärleken har inga gränser.
Kärleken har inga ord.
Den finns här och ger,
den finns här det sker
under med dem som öppnar hjärtat åt den.
För jag vet bara en plats på jorden
där kärleken gror,
bara en plats på jorden
där kärleken bor.
Kom lyssna, kom hör
de fagraste orden.
De vackraste skönaste, ljuva.
Kom lyssna, kom tro
de fagraste orden.
Där kärleken gro
bara en plats på jorden:
Det är i mitt hjärta.

Lena: För jag vet bara en plats på jorden
där kärleken gror,
bara en plats på jorden
där kärleken bor.

Kör: Kom lyssna, kom hör
de fagraste orden.
Där kärleken gro
bara en plats på jorden:
Det är i mitt hjärta.

Slut